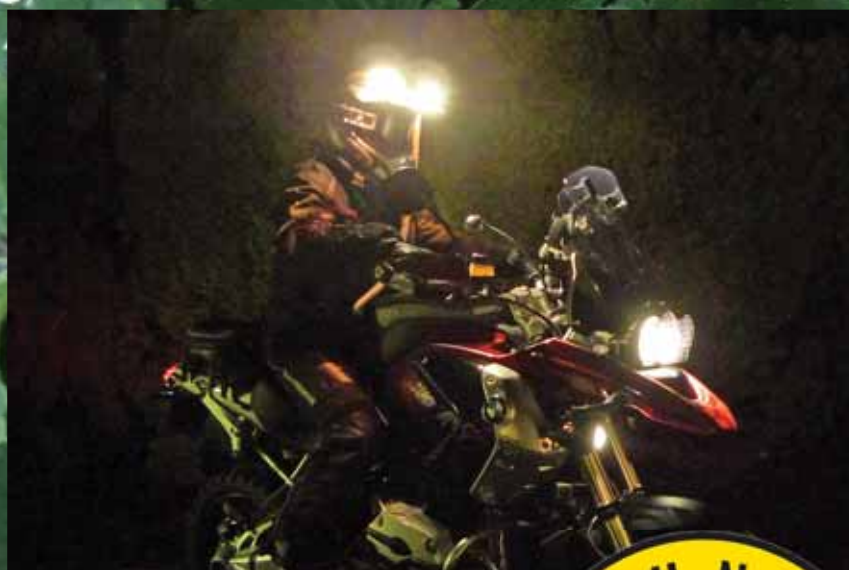

Gnistgapet

Medlemstidning för Lund Touring Team, nr 1 2014

LTT:are

Foto: David Ehrenstråle

Våren närmar sig med stormsteg. Nu är det inte

längre bara MC-poliser ute utan även vanliga motorcyklar som börjat glida fram i solskenet. Dock känns det inte så varmt än, men den kommer, värmen...

Vi har hunnit med en säkerhetskväll som lyftes upp av den ”franska gruppen” som visade fantastiska bilder från sin tur i södra Frankrike. Man levde sig in i deras upplevelser tack vare den engagerande berättelsen.

Jag antar att det säkert är flera av LTT:arna som börjar

planera för framtagning av motorcykeln och som dessutom börjar längta efter Niklassons första måndagskörning. I fjol var det snö i luften på den första körningen.

Vår avrostning är något senare än vanligt så vi måste träna lite extra själva först, men var försiktiga.

Tänk att vi har kommit in i sista delen av 1:a kvartalet. Snart är det sommartid som gäller!

Reidar Karlsen
President

Redaktören spaltar upp

Foto: Håkan Rosborg

Låt vara att det är ett tag sen nu, men vi har faktiskt haft ett årsmöte sedan sist. 26 anmälda deltagare. Under anspråkslösa och trivsamma former tog oss Reidar, vald att leda mötet, igenom dagordningen. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet och vi beslöt på års-

mötet att höja årsavgiften för medlemskap till 200 kr.

Den har legat på 150 kr/år i åravis. 200 kr är fortfarande en ganska rimlig nivå, enligt min högst personliga mening.

Årsmötet avslutades med intag av en mindre måltid preparerad av Rock'n Roll-kocken.

Mötet är ett utmärkt tillfälle att träffa andra som entusiastiskt delar intresset för MC-körning och motorcyklar. Detta vid en tid när man kanske hunnit ställa undan MC:n för säsongen. Här intill ser du några bilder jag tog under mötet.

David Ehrenstråle
Redaktör

Damhörna.

Herrhörna.

Gemensam måltid.

Samtal över Semlan.

Säkerhetskvällen som nästan inte blev av!

Text: Pete Mace, Klubbmästare LTT

Foto: Ingrid Salmon Norén

Säkerhetskvällen är ett omtyckt & välbesökt arrangemang, lockbetet är som alltid en god semla & så mycket kaffe man orkar – och så klart får man lära sig något nyttigt som kanske kan användas för att hjälpa en stackare som råkat illa ut eller rent av rädda någons liv.

Temat i år var Hjärt- & Lungräddning, eller HLR, och så trodde jag att det skulle bli.

Men nix – när vår tänkta gästtalare lämnar ”återbud” med några få dagar kvar får jag kallfrossa! Ibland är det stressigt på jobbet – men det är mycket värre när det blir stressigt med hobbyn! Jaha, vad gör man då? Ställa

in? Nej! Hitta en ny talare? Svårt! Komma på ett nytt tema på studs? HA! Vänder man sig till någon i klubben som nyligen varit med om & arrangerat en resa till Frankrike & har x-hundra foton som han gärna visar och berättar om? JA!

Då ställer jag frågan till David E. (ni känner honom som redigeraren av denna

tidskrift) om han har lust att visa oss hur det kan gå när man är ute i trafiken på ett säkert sätt (mycket trevligare än att se på en massa bilder då allt går snett!). Ett klart ”ja” får jag som svar & då plötsligt är kvällen räddad!

Med David, som vår ledare, fick vi följa med på en resa som först tog oss

igenom Tyskland med biltåg ned till de sydligaste delarna av Frankrike. Väl där nere fick vi se bilder på romerska ruiner – bl.a. ett ”Colosseum” som var i bättre skick än den i Rom, bilder från fina kvälls promenader varvade med vackra utsikter och vägar som gick knappt att köra på utan njurbälte, bilderna på grottan som besöktes var av den köpta sorten då all fotografering där inne är förbjuden, men vacker var den ändå.

Och till slut fick vi se en väl tajmad skål i Frankrike riktad mot ”ut & köra” gänget som samtidigt satt & fikade i Lund.

Jag kan inte ljuga, min avund var nästan omöjlig att mäta: vackert väder, god mat, trevligt sällskap & motorcykelkörning, ja allt man behöver för att må bra (när jag fick höra i slutet att de höll på att frysa ihjäl på vägen hem från Hamburg kom nästan ett litet ”Ha, där fick ni era j.vl.!” – jag är inte bitter!).

Så, än en gång – Tack David för en trevlig kväll & förlåt alla ni som kom till vad ni trodde skulle vara en säkerhetskväll, jag hoppas att ni tyckte det blev en bra kväll ändå – för det tyckte jag?!

Margaretha & Rolf, två lyckliga resenärer.

LTT's ordförande gillar bilder utan text.

David E. har ordet.

Mer om LTT-gruppens resa i Sydfrankrike på sidorna 19-27 (redaktörens anm).

Pressklippet

Redaktören fick ett pressklipp från Bengt Johansson, LTT:s klubbkassör. Klippet återges här med tillstånd av Jessica Ziegerer, Sydsvenskans reporter, och Sandra Henningsson, fotograf (redaktörens anm).

Bengt Johansson,
följelapp & pressklipp

29/11-2013

Hj David

Sänder här ett teckningsurklipp.

Ett gammalt talesätt lär säga, att där det händer något viktigt så är en LTT-are inblandad.

Lunds kulturpris går i år till en 70-tals profil i LTT

Vänlig hälsning

Bengt

SYDSVENSKAN Måndag 18 november 2013 Redigering: Eskil Quiding C3

LUND

LUNDS KULTURPRIS

Visprofil som satte fart på kulturlivet

LUND
■ Lunds kulturpris går till Ivar Sjögren, musikprofil och kulturarrangör i Lund. Han är välkänd som spindeln i nätet vid visfestivaler och kulturrevenemang. Men själv är han förvånad över priset.

– Det var överraskande och omtumlande. Jag hade faktiskt inte väntat mig det, säger han.

Varför?
– Det vet jag inte. Lund är en stad som har så många eldsjälar och kulturpersonligheter. Det är så många som skulle förtjäna ett kulturpris. Så det här känns extra hedrande. Jätteroligt. Jag är hur glad som helst.

Hur blev musiken så stor del av ditt liv?
– Jag har alltid älskat att sjunga och jag har det i generna. Farmor var pianopedagog i Lund och far sjöng mycket. För min egen del var sången en av mina bästa kamrater. Jag är uppvuxen i Dörröd och hade tre kilometer till skolan och där gick jag och trallade.

Varför blev det visa som genre?
– Hela mitt liv har jag haft två spår. Jag har sjungit och skrivit. Det har varit journalistiken och vissången. Jag gillar visan för att den har något att berätta. Det är inte bara en låt med refräng, utan en berättelse, en historia. Det har jag alltid gillat.

Hur fick du idén till den dansk-svenska visfestivalen?
– Jag tycker det faller sig naturligt i en stad som Lund som har både dansk och svensk historia att skapa en mötesplats för både danska och svenska visan. Det är samma tradition.

Hur är Lundabornas intresse för visa?
– Liksom i hela landets finns ett starkt intresse för visa. Jag hävdar att alla har en relation till visan. Man sjunger den på dagis, i skolan, på bröllop och begravningar. Den följer oss hela livet. Och när vi genomför arrangemang så kommer det alltid en publik. Sedan händer det att jag är orolig för om det ska komma tillräckligt med folk till visfestivalen. Men det brukar ordna sig på slutet. Folk är sena med att bestämma sig.

Julkonserter i Klosterkyrkan som anordnas för hemlösa på lillejulafton har blivit en tradition för många, men hur startade

it och skrivit. Det har varit journalistiken och vissången. Jag gillar visan för att den har något att berätta. Det är inte bara en låt med refräng, utan en berättelse, en historia. Det har jag alltid gillat.

egentligen kulturföreningen K-märkt som ligger bakom den?
– Det var slutet av 1990-talet. Vi var ett gäng musikanter som ville sätta lite fart på kulturlivet i Lund som i många år låg i träda. Och vi behövde organisera oss för att genomföra arrangemang.

Vad har du för nya projekt på gång?
– Jag har börjat boka nästa års visfestival. Och i vinter kör jag musik på onsdagar på Kulturkrogen. Trogen från januari när det är som mörkast. Det blir kända artister och författare. I stöpsleven ligger även musikaliska vismöten i Lund med vismusikanter från andra delar av landet. Idén är syd möter väst, syd möter öst och syd möter nord. Först ut att komma hit blir vistaden Göteborg i vinter då vi bjuder in några göteborgska vismusikanter att möta oss Lunda-musikanter här i Lund.

TEXT: JESSICA ZIEGERER
jessica.ziegerer@sydsvenskan.se

FOTO: SANDRA HENNINGSSON
sandra.henningsson@sydsvenskan.se

Ivar Sjögren river av "Jag ger dig min morgon..." hemma i lägenheten i centrala Lund. Låten sjöng han till sin fru på bröllopet.

FAKTA

Ivar Sjögren
■ Ålder: 59 år.
■ Familj: Gift med Suzanne, en son och ett bonusbarn.
■ Bor: Mitt i stan.
■ Aktuellt: Som årets kulturpristagare.
■ Gör: Musiker och kulturarrangör. Anordnar visfestivaler och kulturarrangemang. Har både startat riksförbundet "Visan i Sverige" och kulturföreningen K-märkt i Lund.

Glöggfesten

David Ehrenstråle, text & foto

Kors vad tiden går!

**Visst känns det längesedan nu när våren knackar på dörren.
Men det går bara inte att med tystnad förbigå glöggfesten.**

På sitt trevliga och gästfria sätt öppnade Margaretha & Rolf Müngersdorff sitt hem för de medlemmar som törstade efter en stunds umgänge och litet glögg. För vilken gång i ordningen vet inte jag som bara varit medlem i några år. Denna gång var vi bara en handfull som kom, vilket gör det lättare att få en trivsam pratstund tillsammans. Den 7:e december bjöd på någon minusgrad, men inte värre än att det för min del gick att pedalcykla hemmet-Müngersdorff TOR, bara man såg upp för isfläckarna på cykelbanan.

Varm och god stämning, precis som vanligt.

Jag blev den gäst som dröjde sig kvar längst. Men så fick vi litet kvalitetstid tillsammans med samtal om både livet och döden.

GLÖGGFEST

Lördagen 7 december kl. 16.00 hålls LTT:s årliga glöggfest hemma hos oss. Du blir bjuden på glögg, julkakor, godis m.m. Dessutom serveras något mera "matigt" framåt kvällen.

Adressen är Annetorpsvägen 55 i Malmö.

Vi vill att du/ni, som kommer på glöggfesten, lämnar besked till oss senast 30 november.

VÄLKOMMEN!

Margaretha och Rolf Müngersdorff
mungersdorff@gmail.com
Tel: 040 - 16 01 39
0708863417
0733367163

Premiärtur som passagerare

János Grönhed, text. János Grönhed & Rolf Müngersdorff, foto.

**Telefonen ringer! Det är min goa vän Rolf Müngersdorff som ringer
och undrar om kaffepannan är på? Ifall vi kan fika i Ingelstråde!**

Jo svarade jag, jag är i Malmö men då får vi åka dit för mina MC-kläder är där. Vad göra? "Fria" till Margaretha och hon är så förstående, så jag fick låna hennes utrustning med allt som hör dit!

Sen bar det iväg, det är friskvård på hög nivå o tillika på en Honda (Pan European) ja det var en njutning kan jag berätta. Väl hemma och fikat avklarad styrde vi kosan till det verkliga uppdraget i Viken (tittat på ett bilobjekt för ev. köp) och jag passade på att ta min egen hoj, så att även den fick lufta sig lite. Där fick vi tips om ett gormé-ställe för lunch!

Hamnkroken i Viken, mycket gott och prisvärt på alla sätt. Den kan vi rekommendera om ni kommer förbi nån gång!

I ärlighetens namn så var det en fantastisk dag. Tack Rolf o Margaretha för all omtanke o generositet!

Kan följande komma med i Gnistgapet

* Påminna att medlemmar har 10 % rabatt på tillbehör hos Lillemans.

* Påminna om att vi har en FB-grupp*. Fler är välkomna att ansluta sig!

En punkt till

Studsande mailadresser (dvs inte längre giltiga). Kan du påminna medlemmarna att uppge byte av adress om man vill vara med i listan. Anmäls lämpligast till klubbkassören Bengt Johansson.

Tord Andreasson

*FB-grupp betyder Facebook-grupp (redaktörens anmärkning).

Ny MC-tur till Frankrike

Denna gång till Alsace. Slutet av augusti tänker vi oss. Drygt en vecka. Mer information kommer efterhand. Se kalendern på ltt.nu!

Håkan & David

Gåsajakt i natten

Lars-Olof Månsson, text & foto

Klockan 19:00 fredagen den 8:e november samlades 29 tappra motorcyklister vid MCK Gladiatorernas klubbstuga i Löddeköpinge för att starta i nattorienteringen Gåsajakten. Två av dessa var LTT:arna Lars-Olof och Mats Månsson som bestämt sig för att trotsa mörkret och kylan!

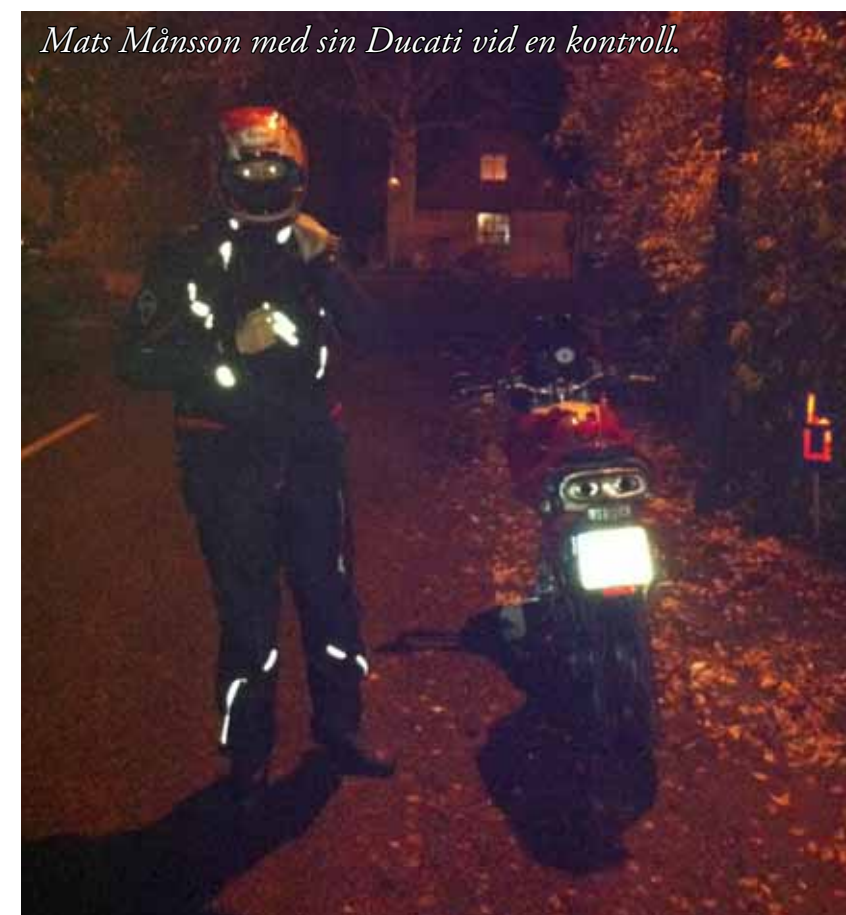
Innan orienteringen började fick varje deltagare markera de 8 kontrollerna på sina respektive kartor, sedan var det bara att starta motorcyklarna och ge sig ut i novembermörkret! Kontroll 1 vid Lomma hittades ganska snabbt och efter lite sprättande på grusväg hittade vi sedan den 2:a kontrollen strax utanför Åkarp. Den 3:e kontrollen i Södra Sallerup var en lätt match för oss men dock inte för alla, vissa deltagare snurrade runt i Malmö innan de hittade rätt.

Klockan hade hunnit bli 21.00 när vi med endast en felkörning avverkade 4:an vid Kornheddinge, ett tack till Lars Nicklasson som vid tidigare måndagskörningar lotsat oss runt i dessa trakter vilket underlättade orienteringen. I Hardeberga och kontroll 5 var det fikapaus och snack med andra deltagare, vissa sken mer än andra men den klarast lysande stjärnan var en BMW-förare som monterat 100 watts extraljus på sin hjälm som verkligen gjorde natt till dag!

Kontroll nummer 6 på Linero i Lund var lite lurig men det var 7:an i Vallkärra som nästan fick oss att ge upp. Det visade sig att kartorna vi körde efter var av modell äldre (typ innan högertrafikomläggningen) och kontrollen här fanns på den GAMLA vägen. Hur som helst, skam den som ger sig, efter en timmes snurrande och lite off-road körning så tog vi den! Sista kontrollen fanns i Stävie och sedan var det raka spåret till Löddeköpinge där Gladiatorerna bjöd på ärtsoppa och pannkakor och deltagarna bjöd på mustiga historier om sina bravader under kvällen. Alla var överrens om att nattorientering är kul och utmanande men inget för knuttar som bara vill ha solsken och torra vägar.

BMW-förare med rejäla extraljus.

Mats Månsson med sin Ducati vid en kontroll.

Strax innan 24:00 gick den sista deltagaren i mål och det var dags för prisutdelning. Och visst var det så att LTT genom Mats utmärkte sig och tog hem första pris i form av en tjusig keramikgås. Under tecknad fick nöja sig med en mindre framträdande 9:e plats. Trötta och nöjda körde vi hemåt i natten för att tina upp händer och fötter. Och väl hemma smakade en liten whisky alldeles utmärkt.

MC-Mässan i Göteborg

MCMÄSSAN.14

GÖTEBORG

David Ehrenstråle, text. Anders Brändström & David Ehrenstråle, foto.

Livet som pensionär har sina fördelar. Som till exempel att besöka MC-Mässan (öppen torsdag-söndag) redan på torsdagen. Detta för att slippa trängas och kunna komma åt att se det som eventuellt intresserar just mig.

Jag hade turen av att få trevligt sällskap av två andra personer som också i viss mån råder över sin tid som pensionärer nämligen, Pontus Block och Rolf Müngersdorff. Ett riktigt "killgäng" således, om man nu kan säga så vid vår ålder. Vi bokade våra tågbiljetter så tidigt att det faktiskt blev billigare att resa med SJ och deras snabbtåg än att åka med Skånetrafiken och Øresundståget. Bildkollaget som följer gör inte anspråk på att spegla de viktigaste nyheterna eller de viktigaste trenderna. För detta hänvisar jag till MC-fackpressen. Se det snarare som rena ögonblicksbilder. En av bilderna har jag fått via János Grönhed som besökte mässan vid ett senare tillfälle än vi. På mässan stötte Pontus, Rolf och jag för övrigt på LTT:arna Björn Beselin och Viktoria Andersson.

Ävetyrshojar med det mesta, inklusive reservdunk och brandsläckare.

CanAm har ett litet bagagerum under huven fram och motor från Rotax. Ett alternativ kanske för den som råkat få en benskada och ändå vill köra något som påminner om en MC.

Indian is back. Bakom märket ligger samma Polariskoncern som tillverkar CanAm och Victory.

Stefan Persson är Handelsbodens butikschef i Malmö, under flera år en välvillig sponsor av LTT:s prisbord inför Öreruntrallyt.

Kan det vara så att János funderar på att byta till något nytt? Han är i varje fall väldigt tankfull.

Honda var dock först ut med ett par serier trevliga modeller i mellanklassen. Här den nya NC750SD.

Moto Guzzi visade sin nya California 1400 där cylindrarna liksom sticker ut genom tankens undersidor.

Italienvännen och nostalgikern i mig veknar när jag ser en Piaggio Ape. Ape blir "bi" på svenska.

Här en Yamaha MT-09 med ABS-bromsar. Trevligt att tillverkarna släpper nya fräscha mellanklassare.

Den som kommer till klubbens ut-och-köravällar på en sån här får finna sig i att bli indragen i en diskussion om hur begreppet "motorcykel" skall definieras.

Motorcykelbibeln

Håkan Rosborg

Jo du läste rätt. Titeln i bestämd form. Ingen tvekan om att det finns en bok som för mig blev ett rättesnöre för att inte hamna i olycka. Jo olyckor hände naturligtvis mig syndare, men bibeln ledde mig oftast på rätt väg igen. Annars fanns det en överstepräst hos Motor Fleron i Malmö som visste den rätta vägen.

Tretton år fyllda köpte jag av en granne min första motorcykel. En BSA B33 på 500 kubik från 1953. En så kallad stamp, alltså en motor med en cylinder och många kubiks cylindervolym. Vill minnas att priset var 40 kr. Prutningens konst begrep jag mig inte på och nu vet jag att det dåför tiden skänktes bort motorcyklar. De följande två cyklarna var just skänkegods. Fortfarande förstår jag inte var pengarna kom ifrån med en veckopeng på kanske 2:50, alltså fyra månadslöner för en tretton-åring.

Baktändning

Jag lärde mig kickandets svåra konst med batteritändning, ett vred för förtändningen och ett litet handtag för ventillyftaren så det gick att få runt kolven. Oj så många baktändningar jag upplevt. Köräventyren skedde först i trädgården,

sedan på någon åker och till sist på landsväg med färskt körkort. Som ni förstår växte jag inte upp i något tättbebyggt samhälle. Mekandet var inte så avancerat. Någonting jag lärde mig den hårda vägen var nödvändigheten av bra verktyg. Det är många knogar jag slagit upp då billiga nyckeln släppt sitt grepp. Isoleringsband runt knogens skinnbit blev dunderkuren.

Utlåningsrekord

I gymnasiet i Lund bekantade jag mig med Stadsbiblioteket, som då bodde mitt emot domkyrkan. Där upptäckte jag BIBELN. Jag blev gissningsvis den låntagare som slog utlåningsrekordet i sträck för en enskild bok. Till sist tvingades jag avstå från att låna. Men kärleken till Bibeln fanns kvar i mitt hjärta. Långt senare fanns en annons i en MC-tidning att Bibeln nytryckts i faxi-

milupplaga. Gissa om jag kastade mig över det exemplar som landade i brevlådan.

Välmatad volym

Bibeln är en 790 sidor lång sammanfattning över de vanligaste motorcykelmärkena och modellerna som fanns i Sverige i början av 50-talet. Tekniska data och mekaranvisningar är huvudinriktningen. En del modeller har motortoleranser för normalanvändaren angivna tillsammans med toleranser för racingändamål, exempelvis BSA Gold Star. Bibeln vände sig till privatpersoner men också till verkstäder som saknade tekniska beskrivningar av modellfloran i Sverige.

En intressant del är också det generella serviceavsnittet, med mekartips, sprängskisser, verktygsanvisningar, underhållsscheman mm.

Bibeln heter officiellt "Tekno's Reparationsteknik

för Motorcyklar". Författad av Curt Borgenstam. Första utgåvan kom 1955. Mitt ex är daterat 1975. Ömt vårdat. Bibeln är antagligen den första boken av Curt Borgenstams hand. Sedan ägnade han sig åt motortorpedbåtar, Bugatti, fritidsbåtar, Wasamuseet och en rad andra teknikaliteter.

Prima begagnade exemplar av boken kostar på webben uppemot 1 papp.

Allt är guld som glimmar

Håkan Rosborg, text & foto

Vad har Klippan, Höganäs, Helsingborg, Köpenhamn, Bilbao, New York och nu Borstahuset utanför Landskrona gemensamt. Det finns säkerligen fler orter som jag inte har koll på i detta sammanhang, men så här hänger dessa ihop. I en del lokala konsthallar har vi kunnat ta del av motorcykeln som konstobjekt. Fyra av konstshowerna har jag tidigare berättat om i Gnistgapet. Men nu till Borstahuset.

Den av Kjell Nupen bladguldsbelagda Yamaha R1 2011 utställd i Pumphuset i Borstahuset, tronande framför rummets enda panoramafönster ut mot sandstranden och Öresund.

*Pontus på Honda VFR 750, Håkan på BMW F800 och Rolf på Honda PanEuropean 1100
kör på en platankantad väg i Puisseguier i södra Frankrike. Foto: David Ebrenstråle*

Gnistgapet

På väg till en höstlig konststrunda ringer en väninna till hustrun och säger att i Pumphuset i Borstahusen ställer Kjell Nupen ut och där finns en motorcykel. Detta måste passa Håkan. Nupen anses vara en av Norges nu mest omtalade levande konstnärer och känd för sin Nupenblå färg.

Konsthallens enda rum med Nupens stillsamma tavlor leder fram mot en gulfärgad motorcykel, tronande framför rummets enda panoramafönster ut mot sandstranden och Öresund. Vibbarna säger mig att jag sett motorcykeln tidigare. En koll med utställningsvärdinnan ger lite mer info. Cykeln, en Yamaha R1 2011, är skänkt till Nupen av Ole Larsen. Ole Larsen och Ateljé Larsen i Helsingborg är ett världskänt tryckeri av grafik. Ole är uppvuxen i ett konstnärshem vet jag. Yamahan är belagd med bladguld. Mina vibbar leder till foajén i Dunkers Kulturhus i Helsingborg 2012.

En titt i datorn hemma ger mig rätt. Fotokavalkaden visar först en till ren (djuret) ombyggd Yamaha 1900 Midnight Star. Skapare var den engelska supergruppen Apparaticj, som i verket kombinerade musik,

konst och performance. Lite bortom renen skymtar just den guldbelagda cykeln.

Ny koll, nu mail till Ateljé Larsen. Jag skrev om upplevelsen i Borstahusen och mitt intresse för grafik, motorcyklar, recension av grafikböcker, tavla på väggen av Billgren tryckt hos Ateljé Larsen. Kl 23 på kvällen kom mailsvar från Ole: "Fan. Grafik och motorcyklar. Ring mig".

Skänkta motorcyklar

Ett inspirerande samtal följde. Ole lämnar över motorcyklar till olika konstnärer. Bakom ligger en flerårig process från tanke till val av konstnär till färdigt verk. Ole står alltså för organiserandet av projekten. Samarbetet med Yamaha Center i Helsingborg är väsentligt då de skänker cyklarna. Detta får jag lov att nämna. Nupen, Ole säger Kjell, är en multikonstnär som arbetar med olika material, så en ny Yamaha R1 från 2011 passade bra in. Först tänkte Nupen pressa cykeln till en kvadratisk metallkub eftersom han inte har mc-körkort. Ångrade sig lyckligtvis och i sin ateljé i Kristiansand lades 24 K

bladguld till ett värde av 50 papp på. Det Nupenblå underlaget skulle här och där svagt lysa igenom för att ge intryck av patina. I backspeglarna är ingraverat titeln "Aggregat".

Motorcykeln är till salu till priset av 385 000 kr. En köpare måste förbinda sig att ställa ut skapelsen på olika utställningar under viss tid framåt.

En recensent av det Nupenblå i Helsingborgs lokaltidning klarade inte av kontrasten mellan Nupens dovstämda bilder och mekanikens dragningskraft. Ole påpekade att det var just denna kontrast mellan tavlorna och landskapet utanför som de ville åstadkomma med att placera guldcykeln i blickfånget.

Ole Larsen samlar själv på motorcyklar. Men det är en annan historia.

Yamaha 1900 Midnight Star ombyggd till ren(djuret).

Resan till Rhône dalen

Margaretha Müngersdorff (med hjälp av Rolf), text.
Håkan Rosborg, Pontus Block & David Ehrenstråle, foto.

Det är nu ett tag sedan vi kom hem från vår härliga mc-tur i Frankrike. Ja, det är närmare bestämt några månader sedan. En del minnen har förbleknat, men en del framstår allt tydligare.

Första hela dagen i Frankrike körde vi utmed floden Rhône. Här tar vi oss en liten bentsräckare.

Men innan jag börjar min tillbakablick på resan, vill jag rikta ett stort TACK till de båda arrangörerna, Håkan Rosborg och David Ehrenstråle för deras eminenta planering och genomförande av resan. Utan dem hade det över huvudtaget inte blivit någon resa. De har gjort ett fantastiskt arbete tillsammans. Håkan har i huvudsak ansvarat för val av resmål och vägar samt sevärheter. Han har stora kunskaper om områdena vi körde i och var hela tiden glad, tålmodig, uthå-

lig och snabb. Hela hans kroppsspråk signalerade energi. David har tagit hand om alla bokningar, såväl på tåg som också hotell. Ingenstans har något fallerat. Hans välartikulerade och välnyanserade tal ibland kryddat med eder, har varit en fröjd att lyssna till. Att hans franskkunskaper vid flera tillfällen har hjälpt oss andra är vi tacksamma för. Båda har utfört sina uppgifter till största belåtenhet. David brukar säga, när han får beröm: "Kan jag få det skriftligt?" Härmed har ni

båda fått det.

Sällskapet bestod av fem personer och fyra motorcyklar. Förutom David och Håkan var det Pontus Block, Rolf och jag. Ett härligt gäng där humor, omtanke och gemyt präglade hela resan.

Efter att ha njutit av en varm sommar och höst gav vi oss av den 12:e september i grått väder, med regntunga skyar över oss och en temperatur på 13 grader. Det visade sig sedan att vädret bara skulle bli bättre och bättre och på hela vår resa fick vi inget regn. Tiden för resan var alltså perfekt. Det var inte för varmt och vi behövde inte frysa.

Första natten tillbringade vi på hotell i Lübeck. Ägaren till hotellet var en generös man, som delade ut medicin i baren. Det var hans benämning på de tyska snapsarna. På kvällen åt vi en asiatisk buffé med bl.a. känguru och krokodil.

Dessa båda djur smakade inget speciellt, men för övrigt var buffén fräsch och vällsmakande.

Nästa morgon hann vi med ett besök i Louis-affären. Håkan testade hjälmar och Rolf köpte en bandana. För övrigt blev det mest ”tittande”.

Begränsad takhöjd

Så kom då en av resans mera spännande dagar, då vi skulle köra ombord på biltåget. Jag fick dock stå bredvid och se på, då de fyra herrarna djupt nedböjda över styren och tankar körde ombord. En inte helt lätt uppgift då takhöjden var ganska minimal. Alla klarade det dock med bravur.

Själva infarten till tåget gick rakt igenom ett afärscentrum, där folk gick omkring och handlade samtidigt som bilar och motorcyklar körde igenom. Flera stannade självklart och tittade på karavanen.

Väl ombord installerade vi oss i våra två kupéer. Håkan, Pontus och David delade på en kupé för 5 personer och Rolf och jag delade på en. Vi hade fått rådet att inte vara för många i kupéerna, eftersom

Louisbutiken i Lübeck (överst) där Håkan hittade en hjälm han gillade. Takhöjden på biltågets nedre däck är begränsad.

våra MC-kläder ju tar stor plats. Detta råd var vi glada för att vi hade följt. Det var massor av motorcyklister på tåget och stämningen var hög. Flera tillhörde olika klubbar/grupper och skulle, som vi köra runt i Tyskland, Frankrike eller något annat europeiskt land. Det var en

mycket behaglig tågresor, då vi hann beundra utsikten, samtala, läsa, sova m.m. Frukosten var helt OK och snart var det dags att lämna tåget. Avlastningen var dock inte OK. Den tog cirka 2 timmar och mina kära medresenärer bedömde den som kaosartad. Informationen var bristfällig och till-

vägagångssättet alls inte rationellt.

Att plötsligt pigg och någorlunda utvilad befinna sig i Frankrike var helt fantastiskt. Om inte värmen precis slog emot oss, så var det i alla fall soligt och behagligt varmt. Precis som vi ville ha det.

Satelliter som ”gått av”

Nu gällde det att hitta rätt väg till Bellegarde, som var vårt första resmål. Davids GPS visade att det skulle ta 4 timmar och Håkans att det var 10 mil att köra. Båda stämde. Men det visade sig under resans gång att så var inte alltid fallet. I sällskapet fanns 2 TomTom och 2 Garmin och det var ganska ofta som de visade olika. Detta skyldes på att satelliterna i Frankrike var dåliga. För det mesta hade Rolf och jag vår GPS nedstoppad. De öviga tre skötte navigationen med den äran. Vid ett tillfälle hade vi alla våra navigators påslagna och det visade sig, att de i en rondell visade åt fyra olika håll. Trots detta kom vi alltid till slut rätt, vilket framför allt berodde på att färdledarna ibland med hjälp av ”papperskartor” och allmänt gott lokal-

sinne fann alternativa vägar. Än en gång en skriftlig eloge till dem.

Håkan hade en nyinköpt GPS av märket Garmin och vid hemkomsten hade han en lång lista över felaktigheter med denna. Hoppas, att han fick vettig kompensation i affären!

På Hôtel le Président Bellegarde, cirka 2 mil från Nîmes stannade vi ett par dagar och gjorde utfärder utifrån hotellet. Håkan hade bl.a. hittat en vingård i du Pape och vi åkte dit den första dagen, men trots att det på hemsidan stod att den var öppen, mötes vi av en stängd entré.

Vi åkte vidare till Orange och besökte en teater från 100-talet. Mäktig och vacker.

Håkan hade gjort ”reklam” för Pont du Gard

och vi såg fram emot att bese denna viadukt/bro, där det uppe på viadukten bl.a. finns en form av ränna, som man endast i grupp kan gå i. Vi kom fram till entrén 17:25 och fick veta att säsongens sista tur gick kl. 17:30 och var fullbokad. Vilken otur. Det gjorde dock inte så mycket eftersom utsikten och upplevelsen av promenaden var fullt tillräcklig.

Vi hade en heldag i Nîmes till fots, då vi bl.a. ”klättrade” i den antika amfiteatern, som är mäktig och där man kunde sätta sig och reflektera eller föreställa sig gladiatorspelen, som försiggick på arenan under antiken.

En 3D-film, som visades i ett välbevarat tempel med pelargångar utanför, gav också information om vad

Amfiteatern i Orange byggdes av romarna på 100-talet. Den används än i dag.

Pont du Gare är en del av en vattenkanal, också den anlagd av romarna. Vattenkanalen är totalt ca 50 km lång och har en fallhöjd på omkring 16 m från den ena änden till den andra.

som utspelats i staden. I en park i staden finns Tour Magne, som ligger på en höjd. Vägen dit var ansträngande och gick på promenadstigar. En del i resällskapet (David) valde att inte gå dit, medan Håkan, Rolf och jag kämpade oss upp till tornets fot. Där kroknade jag och det var bara Håkan och Rolf som fick njuta av den storslagna utsikten från tornets topp.

En av dagarna i närheten av Nîmes, som för övrigt är en myllrande stad med bl.a. tjurfäktning i den antika teatern, var en kontraster-nas dag.

Först besökte vi La Grande Motte – en modern turistort vid Medelhavet. Husen var alla nybyggda i modern stil och i samklang med varandra. Denna välplanerade stad gav dock ett

ganska tråkigt intryck. Att få möta Medelhavet igen, var för mig en höjdpunkt eftersom jag har en ”positiv relation” till det.

Senare på dagen var vi i den antika staden Aigues Mortes. Bestående minnen från denna trakt är att det finns mycket vackra rondeller, anlagda efter det omgivande landskapets karaktär.

Ett azurblått Medelhav.

Staden La Grande Motte är känd för sin annorlunda arkitektur, men trots det kanske inte det roligaste av alla ställen.

Den antika skådeplatsen, arenan, i Nîmes har också den omkring 2000 år på nacken. Här ordnas fortfarande exempelvis tjurfäktningar.

Dessutom kröns många av bergen av pampiga borgar. Det är sådana intryck som ger tillvaron som passage-rare en extra krydda. Det var också här, som vi upptäckte de omkörande franska motorcyklisternas kända sätt att hälsa. De räckte ut höger ben efter att ha kört om. Sympatiskt.

Ett hästparadis

Att köra omkring i Camargue var en av resans höjdpunkter. Eftersom trakten är känd för sina vilda hästar, flamingos och små vita hägrar, som vi inte lyckades finna namnet på, spanade vi ivrigt efter dessa djur. Några vilda hästar tror vi inte att vi såg. Dock såg vi massor av hästar och det syntes på gårdarna, in-

Någons hästhjord återvänder travande ut på de fria vidderna i Camargue efter en dag i stallet med kraftfoder, hovrensning, ryktning och allmän översyn.

hägnaderna, attiraljer och redskap att hästar där är betydelsefulla, troligen både som inkomstkälla och för intresse och nöje.

Vi stannade för en s.k. bensträckare och hörde bakom oss ett klappande som ökade i intensitet. Vi får då se en hel rad, uppskattningsvis 30-40 stycken, vita hästar komma springande. Vid första anblicken sågs ingen ryttare till, men det var troligen så att häs-

tarna visste vart de skulle och längst bak såg vi så småningom att det fanns en häst med ryttare, som förmodligen manade på flocken. Händelsen gav nästan intrycket av en väl-regisserad film.

Att finna flamingos var betydligt svårare. Håkan lyckades vid ett tillfälle ta en bild med tre flamingos. De vita små hägrarna såg vi många av och de satt ibland uppe på hästarnas ryggar.

Sträckan Bellegarde–Vence var 25–30 mil, men ansträngande att köra för alla. Rolf hade det av olika anledningar extra jobbigt. Han hade under vår vistelse i Portugal under sommaren, åkt en häftig vattenrutschbana tillsammans med vårt 17-åriga barnbarn och hennes pojkvän. Kanske var det åldern, som gjorde att han halkade fel och kom åkande på sidan. Resultatet blev en skadad axel, som smärtade mer än vanligt i de hårnålskurvor, vi körde i. Vår motorcykel är tung och jag tillhör ju inte heller lättviktarna, så han fick ”ta i” i kurvorna. Ingen irritation märktes dock hos våra kompisar, då Rolf tvingades köra långsammare och stanna ibland. Mörkret föll under resans gång och vi anlände till Vence en kvart över nio. Vi var då alla hungriga och trötta. Det engelska paret, som äger hotellet, vi skulle bo på, beklagade att de inte hade någon servering, men att vi kunde bege oss till en restaurang inne i staden. Vid närmare eftertanke kom de på, att restaurangerna stänger kl. 21:30 och att det endast finns tre taxibilar i området.

Med hjälp av Davids välfungerande franska och

Trötta efter nästan 12 timmar i sadeln njuter vi av den kvällsmåltid vårt brittiska värdpar i Vence improvisatoriskt dukade upp. En kvart senare var blodsockret på väg upp igen och vi började skoja och skämta.

våra dystra miner, lovade värdparet att fixa något ätbart till oss. Och det gjorde de verkligen. Efter att vi hade installerat oss på våra rum, finner vi i trädgården ett rikligt uppdukat bord med mat, som de hade ordnat på ett för oss ofattbart sätt. Stort tack kan jag än idag rikta till dem för deras gästfrihet.

Vacker dalgång

I efterhand kan jag minnas den väg vi körde under dagen, som mycket vacker. Vi körde genom många och långa alléer med plataner. Ett träd, som man ju oftast i Sverige endast ser i städer. Trädet med sin speciella, flagnande bark och taggiga frukter ger ett mäktigt intryck. Stora fält med lavendelodlingar kantade vår väg. Lavendeln var skördad,

men det var som om en doft av den hade dröjt sig kvar. Från vägen i Gorges du Verdon var utsikterna vidunderliga. Vi fick där uppleva den ljusgröna floden i dalens botten, de fantastiska bergsformationerna och solnedgången. De små tunnlarna var många och man uppmanades (på italienskt manér) att tuta, när man körde in i dem.

Vi körde om och mötte många cyklister i bergen och tanken som slog oss då var: Tack och lov att vi har motorer på våra cyklar.

En av dagarna, då vi bodde i Vence, valde Pontus, Håkan och David att köra till Antibes och Nice, medan Rolf och jag stannade kvar i staden. En av anledningarna var att vi behövde tvätta. Vi fick skjuts in till tvätteriet av vår hotellvärdinna. Väl där,

Floden Verdon's ravin, Gorge du Verdon, bjuder på mäktiga syner. Som tur är finns det utsiktsplatser med parkeringsmöjlighet på några av de mest spektakulära platserna.

stod vi som två frågetecken bland tvättmaskiner, tumlare, tvättmedels- och sköljmedelsautomater och alla instruktioner var på franska, ett språk vi alls inte behärskar. Rolf brukar skryta med att han kan 17 ord, men inget av dessa fanns i instruktionerna. Men med gemensamma krafter lyckades vi få en torr och väldoftande tvätt. Om den var ren, har vi ingen aning om.

Resten av dagen ägnade vi bl.a. åt ett besök på en utställning med verk av Marc Chagall. Hans mål-

ningar där hade framför allt bibliska motiv, harmoni i bilden och mildhet i ansiktsuttrycken, som gjorde utställningen till ett sant nöje.

Vi besökte också ett kapell designat av Matisse. Bl.a. finns där ett fönster i blått med gula blad och gröna stjälkar, som på ett mycket effektivt sätt släpper igenom ljuset. Självklart såg vi också en hel del av hans prästskrudar.

Ett bad i poolen samt att skriva vykort hann vi också med innan det var dags att återförenas med våra kom-

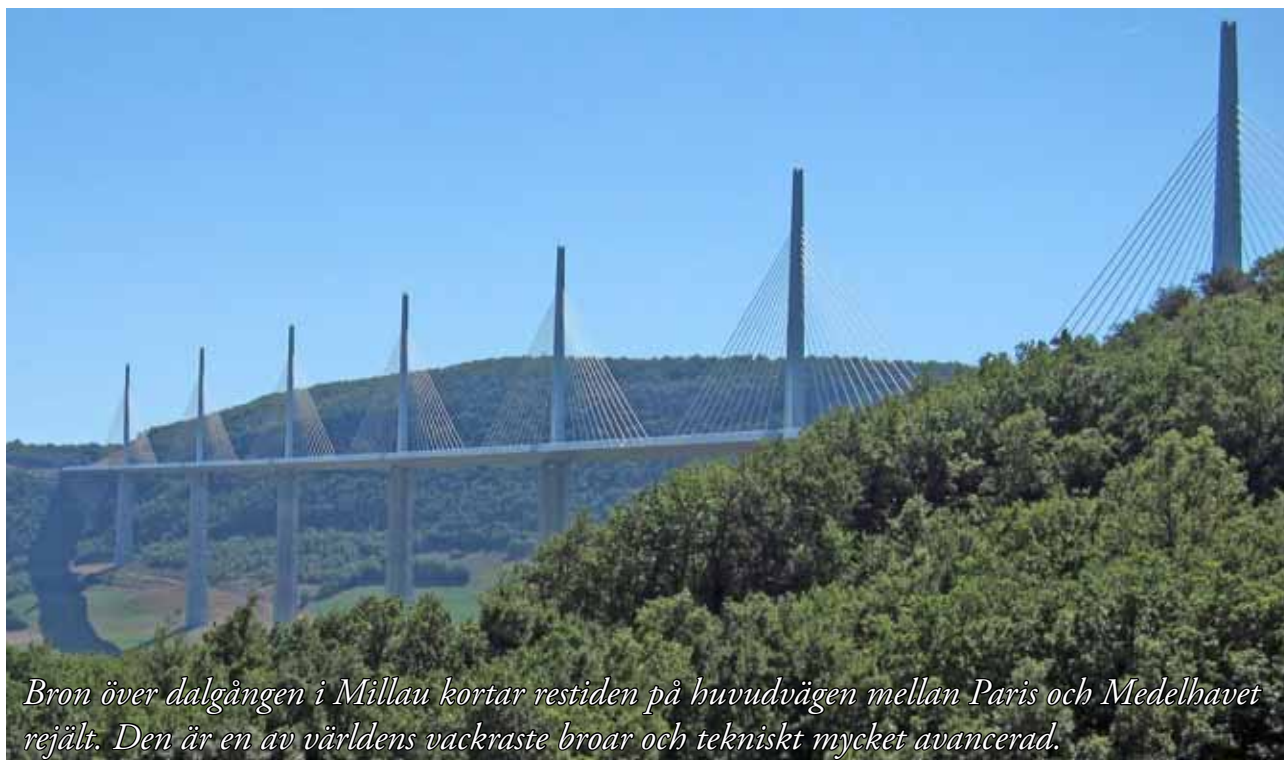
pisar för att äta kvällsmat.

I planerna ingick att vi skulle köra till Grenoble via Route Napoléon, men efter att 10 mil hade tagit oss 3 timmar att köra och Pontus kylarfläkt hade lagt av, beslöt vi att ändra kurs och köra till Gap. Väl där och efter att vi hade funnit ett hotell, njöt vi av vackra minnen från dagens tur. Från Gap gick turen till Alès. En lugn och behaglig tur, där Håkan och jag besökte en marknad och inhandlade välkryddade korvar och piroger med fyllning av pommes de terre. Vid eftermiddagskaffet tog vi fram pirogerna, som vi trodde innehöll äppelfyllning. Besvikna inser vi återigen att bristerna i franska har spelat oss ett spratt. Pirogerna innehöll ju potatis.

Från Alès gick så turen till vårt sista övernattningsställe, nämligen La Maison

Exempel på lustjakter som ligger förtöjda i Antibes.

Bron över dalgången i Millau kortar restiden på huvudvägen mellan Paris och Medelhavet rejält. Den är en av världens vackraste broar och tekniskt mycket avancerad.

Quarante i Quarante. Det mest minnesvärda från denna dagstur är Millau-bron.

Otroligt mäktig och vacker går den över floden Tarn. Invigdes 2004 och är konstruktionsmässigt världens högsta bro, 343 m. Den hålls uppe av sex stycken triangelformade spann och är nästan 2,5 km lång.

Paul Mas för vinprovning

På Château Paul Mas i Montagnac provade Håkan och jag vin. Håkan spotade och jag svalde. En och annan fördel får man ha som passagerare. Vi köpte också med oss några flaskor vin var. Ett välsmakande

vin, som glädjande nog finns på Systembolaget.

La Maison Quarante drivs av Annika Fernström, en väninna till Ingela Holmgren. Vi fick det absolut bästa tänkbara mottagande och bemötande under hela vår vistelse där. Det är ett Bed & Breakfast ställe som är inrymt i en 200-årig byggnad. Den

mesta inredningen är i gammal fransk stil med ett och annat föremål från IKEA. Allt är i perfekt samklang och harmoni. Vårt rum var större än 30 kvadratmeter och hade ett intilliggande litet rum, som endast rymde en säng. Badrummet var 10-15 kvadratmeter. I varje rum finns en öppen spis, kristallkrona

Mmmmm, goda viner dom har hos Château Paul Mas.

och mycket marmor. Det var en fröjd att bara gå omkring i de olika rummen och beundra inredningen. En av dagarna då vi bodde i Quarante åkte Håkan och David till Toulouse för att besöka Airbusfabriken. Pontus valde att göra en långtur i bergen på egen hand och Rolf och jag stannade kvar i byn. Under denna dag vandrade vi omkring i byn, som är ganska liten, men tyckte att vi upplevde mycket. Bl.a. var vi i kyrkan, gick omkring på kyrkogården, tittade in i kommunhuset, besökte en konstnär i hennes ateljé och sist men inte minst tittade vi på när vinodlarna lastade av sina vindruvor på ett s.k. kooperativ. De större odlarna tar själva hand om sina druvor, medan mindre odlare lämnar sina druvor till ett gemensamt ställe för vidare bearbetning.

Våra framsynta färdledare hade självklart prickat in tiden för vår resa precis då det är dags att skörda vindruvorna och vi fick tillfälle att se både de stora maskinerna, som plockar druvor och när druvorna plockas för hand.

Sista kvällen i Quarante hade Håkan planerat att vi gemensamt skulle laga fransk böngryta. Annika

När Pontus återvände från sin ensamma långtur och visade oss denna bild från Gorges de Galamus blev vi andra mållösa. Vilken häftig väg!

Annika Fernström ställde sitt kök till förfogande för tillagningen av Håkans franska böngryta.

En härlig avslutning på vår resa!

ställde sitt kök till förfogande, Håkan hade sett till att alla ingredienser var inhandlade och handledde oss genom sitt medhavda recept.

Att äta denna måltid ute i en gammal pergola med vindruvor hängande, vid ett stort bastant träbord med höga kandelabrar och massor av tända ljus var en härlig avslutning på vår resa.

Motvind

Håkan Rosborg

Min gamla bekant matematikern säger att mitt resone-mang här gäller om jag startar i vacuum eller vindstill.

Om jag kör i 90 km/h så färdas jag 25 m/s. En vind-hastighet mot mig på 10 m/s är detsamma som 36 km/h. Om jag håller 90 km/h med en motvind på 10 m/s så upplevs vindhas-tigheten vara 90 + 36 = 126 km/h.

Om jag håller 110 km/h, maxhastigheten på de flesta avsnitten av svenska mo-torvägar, så upplevs vinden som 146 km/h.

Om jag kör i 120 km/h, maxhastigheten på ett fåtal avsnitt av svenska motorvä-gar, så upplevs vindhastig-heten som 156 km/tim.

Om jag kryssar på tyska eller franska motorvägar, så upplevs alltså vindhastighe-ten ännu högre.

Upplevd hastighet (km/h) = verk-lig hastighet (km/h) + vindhastig-heten (m/s) * 3,6

Om jag vill vara säker på att en ruta på en touringcykel fungerar så vill jag testa i ”aktuell” vindhastighet. Rutan skall kunna skydda mig i hög grad. Annars kan jaglika gärna köra ”naket” som jag gör för tillfället och

gjort större delen av livet. Men jag inser att jag bryter mot lagen då jag testat min idé för korta stunder vid testkörning av främmande cykel.

Rätt tänkt eller

Minnet av en väg

Håkan Rosborg

Hur svårt är det inte att ut-trycka känslorna vi upple-ver på motocykel

genom ett vackert landskap, på en backig och vindlande väg, förbi kohagar eller badplatser.

Hur många klyschor om kontakt med naturen, om att känna vägens ojäm-nheter fortplanta sig genom cykeln upp i kroppen, om samhörigheten med andra likasinnade har vi inte både hört och själva försökt få ur oss. En del upplevelser finns för alltid i våra minnen utan att vi kan sätta ord till dem. För mig kommer

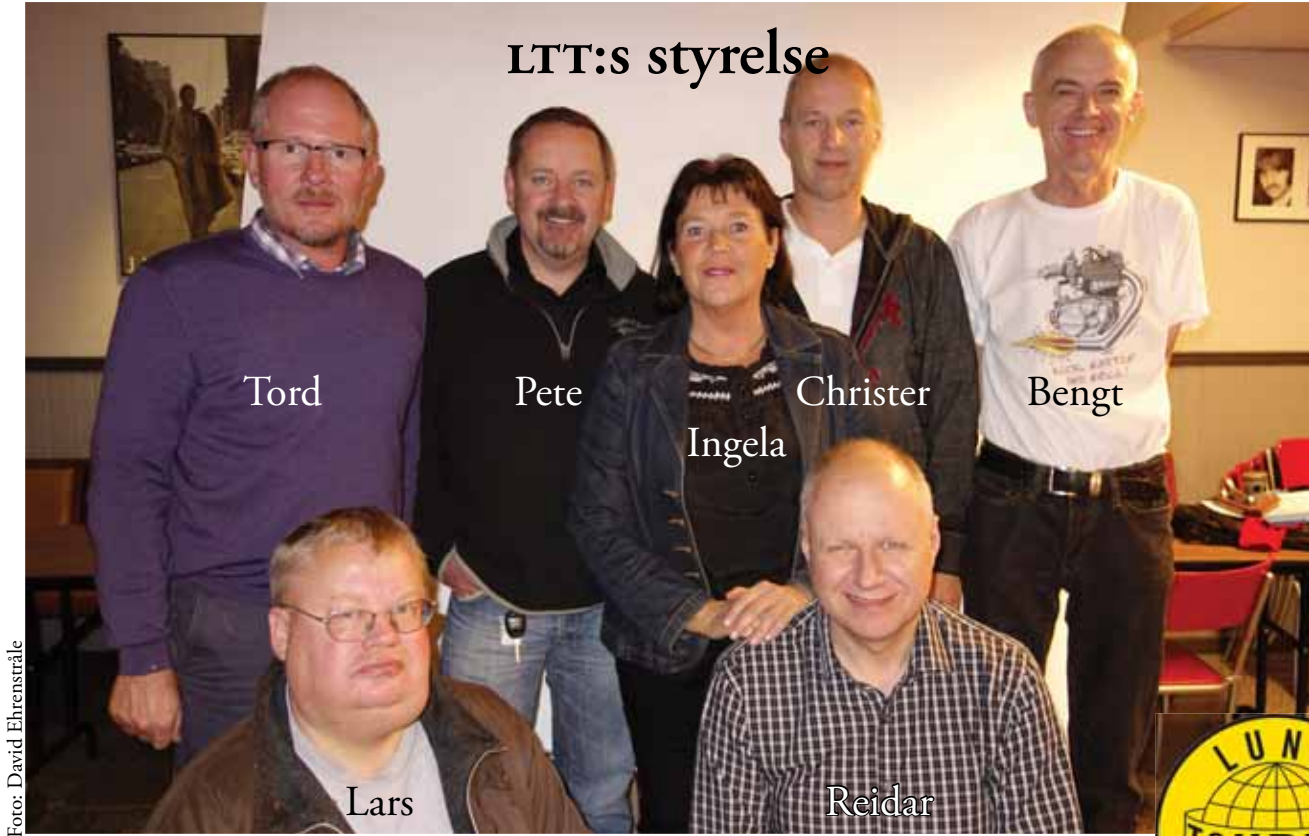
den nu till oidentifierbarhet uttrötade 102:an alltid att minna om flydda dagar.

Följande förklaring återfanns i Dagens Nyheter år 1955. Tolkaren heter Bo Gustafson. Någon har för-resten sagt att road racing på en kurvig bana kan liknas vid en symfoni av Mozart eller annan klassisk mästare. Så här låter lands-vägens symfoni: ”En väg är ett levande ting, en produkt av mänsklig odling och förmänskligad vildmark, ett verk av förnuft och skön-het. Att följa en sådan väg är en lika rik och varierad upplevelse som att betrakta en skulptur av Jones eller höra ett klassiskt musik-stycke. Motorcyklandet ädla konst kan ställa upp lika komplicerade jämvikts- och rytmproblem och ge lika hisnande upplevelser av problemens harmoniska lösning som någonsin bil eller tonkonsten. Motor-cyklandet är i sig inte min-dre värdefullt än musiklyss-nandet, upplevelserna är av olika art, men inte nödvän-digtvis av olika värde”.

Rättelse

Mötesplatsen för Margue-riteruten var Ilvas kundpar-tering, inte Ilkas, som jag skrev. David Ehrenstråle

LTT:s styrelse

Ordförande	Reidar Karlsen	070-340 4540	presidenten@litt.nu styrelsen@litt.nu
Kassör	Bengt Johansson	073-056 6773	medlemsservice@litt.nu styrelsen@litt.nu
Ledamot	Pete Mace	070-280 0612	klubbmastaren@litt.nu oreruntgeneralen@litt.nu styrelsen@litt.nu
Ledamot	Lars Nicklasson	070-638 4045	styrelsen@litt.nu
Ledamot	Tord Andreasson	070-691 2341	styrelsen@litt.nu, webmaster@litt.nu facebook-admin@litt.nu klubbilder@litt.nu
Ledamot	Christer Olbecker	070-476 2865	styrelsen@litt.nu
Ledamot	Ingela Holmgren	070-913 4962	styrelsen@litt.nu facebook-admin@litt.nu

Uppdrag utanför styrelsen

Garageförman	Bengt Andersson	073-722 4183	garageforman@litt.nu
Revisor	Nils Bosrup	073-507 4850	nils@bosrup.nu
Revisor	Anders Holt	040-150 905	anders.tychobrahe@gmail.com
Valberedning*	Sture Lindberg	046-138 494	sture.lindberg@telia.com
Valberedning	Bengt Andersson	073-722 4183	ba69se@yahoo.se
*sammankallande			
Klubbadress	c/o Bengt Johansson, Östen Undéns gata 192, 227 62 Lund		
Plusgiro	14 82 46-2		
Hemsida, Facebook	www.ltt.nu, www.facebook.com/#!/groups/190221367717014/		
ePost till hela klubben	klubbmedlemmar@litt.nu		
Gnistgapet	Medlemstidning för Lund Touring Team		
Redaktör, layout	David Ehrenstråle	070-941 5823	gnistgapet@litt.nu

Kalender 2014

April		
Måndag	7	Ut-och-köra. Säsongspremiär! Samling vid Statoilmacken på Norra Fäladen i Lund kl 19:00.
Måndag	21	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
Lördag	?	Avrostning i samarrangemang med BMW-klubben. Info följer!
Maj		
Måndag	5	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
?	?	Förhoppningsnvis provkörning hos Lillemans. Info följer!
Måndag	19	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
Lördag	24	Provkörning inför Øreruntrallyt. Info följer!
Juni		
Måndag	2	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
Fredag	6	Øreruntrallyt.
Tisdag	10	Löddeköpinge. Samling vid Statoilmacken men det går bra att ansluta i Lödde också.
Måndag	16	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
(Tisdag	24	Reservdag för turen till Lödde.)
Lör-/Söndag	?	Koll av fallskärmshoppning hos Everöd skydive. Info följer.
Juli		
Onsdag	2	Sydkusten i den ljusa sommarkvällen. Samling vid Statoilmacken
Måndag	7	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
(Onsdag	16	Reservdag för Sydkusten.)
Måndag	21	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
Augusti		
Lör-/Söndag	3-4	Helgtur till Halland med övernattnig.
Måndag	4	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
Måndag	18	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
?	?	Klubbresa till Alsace. Info följer!
September		
Måndag	1	Ut-och-köra. Samling kl 19:00.
Måndag	15	Ut-och-köra. Samling kl 19:00. Säsongsavslutning!
Oktober		
Lördag	4	Kiviksturen för koll av äppetavlan. Info följer!
November		
Tisdag	4	Årsmöte. Alla klubbmedlemmar är välkomna! Info följer!

Den mest aktuella informationen hittar du på vår webbplats: www.ltt.nu

Skriv ut
och sätt
på kylskåpsdörren!